

fogalmának meghatározása nehéz, relatív fogalom, másként határozná meg egy fizikus, egy biológus, sokak sokféleképpen vélekednének róla, de egy dolog biztos, minél megfoghatatlanabbnak tűnik számunkra meghatározása, annál inkább tart minket a kezében az idő. Az egyház is kiemelt fontosságúnak tartja az időt, vallja, hogy szükség van pillanatokra, melyek az életünk megszentelését szolgálják. Pontosabban az ember szenteli meg az időt, mikor néhány percet szán arra, hogy elcsendesedjen, és Istenhez forduljon, s minden perc melyet megszentelni kíván, szenteli meg őt magát. Az időbeosztás az egyházban, akárcsak a hétköznapiakban, nagyon fontos, hogy életünk ne folyjon szét, így egyetlen perc se vesszék kárba, melyet életünk megszentelésére fordíthatnánk. Az egyházi év máshogy alakul, mint a polgári év. Kezdetét Advent nyitja meg, és Krisztus Király ünnepe zárja le. Alapvetően négy fő részre oszthatjuk: adventi és karácsonyi idő, az évközi idő első fele, nagyböjti és húsvéti idő, végül az évközi idő második fele. Az egyházi év arra hivatott, hogy Jézus életének eseményeit élénk tárja, abba aktívan bevonjon, Jézus életeseeményeinek részesévé tegyen minket. Évenkénti ismétlődése teszi lehetővé, hogy évről évre a hitmisztériumok egyre mélyebb és elevenebb értelmet nyerjenek a szívünkben, és Jézus személye, jellemvonásai gyökeret verjenek bennünk. Így vegyünk minden percet a kezünkbe! (Marcsi)

### Önkéntes hozzájárulás

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást készpénzbefizetési (sárga) csekken is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérünk benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:  
**Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia**  
**10103881-45238100-01000004**

### SZENTMISÉK RENDJE

**Vasárnap:** 8, 10 és 18 órakor.

**Hétköznapi:**

**Hétfő és Péntek:** 18 órakor

**Kedd, Szerda, Csütörtök, Szombat:** 7 órakor

**Minden pénteken:** 17 órakor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

**Első csütörtökön:** 17 órakor Jézus Szíve Család imaórája

**Első vasárnapon:** 17 órakor szentségimádás

**Gyóntatás:** A szentségimádások alatt.

Vasárnap a szentmisék előtt. Plébánossal való egyeztetéssel egyéb időben is.

### A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmeztelési kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

### Impresszum

*Kiadja:* Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., pestszentimre.plebana@gmail.com). *Felelős kiadó:* Lak Gábor plébános, *Felelős szerkesztő:* Bönnöczk Péter; *Honlap:* www.pestszentimre.plebana.hu



# Pestszentimrei Öröm Hír Levél



A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja  
 XI. évfolyam 5. szám (94.) - 2014. szeptember

## Szent Kereszt, téged áldunk

A gyilkos kínzóeszköznek külön ünnepet tartunk és örvendezve

adni: saját magát is.

éneklünk: hogyan lehetséges ez? Miért?

János evangéliuma

folyamatosan úgy utal

a nagypénteki esemé-

nyekre, mint fel-

magasztalásra, meg-

dicsőülésre, mint az

Emberfia "nagy

napjára". Olyan,

mintha nem szenved-

désről, nem kínhalálról szólna ez a nap,

hanem egészen másról: ez az egészen

más az Isten értünk érzett szeretete,

amelynek semmi sem drága semmi sem

hiábavaló, amely mindent oda akar



"Úgy szerette Isten a világot, hogy

egyszülött Fiát adta

oda, hogy mindaz, aki

benne hisz el ne

vesszen, hanem örökké

éljen." Jn 3, 16

Nem érdemes egy

szűnyogcsípést sem

elviselni, de az áldo-

zatnak, szenvedésnek

és önfeláldozásnak sin-

csen önmagában értel-

me, értelmet akkor nyer, amikor

szeretetből fakad: Valakiért érdemes

elfogadni, elviselni, hordozni.

Valakiért...

Gábor atya

## Képviselőtestület választás

A 2009-ben megválasztott és 5 évre kinevezett képviselőtestület mandátuma 2014. szeptember 20-án lejárt, aktuálissá vált tehát egy újabb képviselőtestület felállítása.

A leköszönő képviselőtestület utolsó ülésén a lejárt mandátumú képviselők egy része vállalta, hogy tevékenyen részt vesz a következő képviselőtestület megválasztásának előkészítésében. Az ő munkájuk nyomán az új testület felállításával kapcsolatban az alábbi menetrend körvonalazódott.

Az új testület megválasztása 2014. október 12-én indul a **regisztrációval**. Ennek során az egyházközségünkhöz tartozó személyek kitöltenek egy-egy adatlapot. A regisztráció október végéig tart. Mindenkinek regisztrálnia kell (adatlapot kell kitöltenie), aki részt kíván venni a választáson.

A regisztrációval párhuzamosan minden 18 év feletti személy leadhat **ajánlást** azokra a személyekre, akiket a képviselőtestületbe javasol. Egy személy legfeljebb 12 főt jelölhet, természetesen kevesebb személyt lehet javasolni.

A kitöltött adatlapot és ajánlást az ingyenes asztalra kihelyezett urnába kell bedobni.

Regisztrációra online is van lehetőség az alábbi címen:

<http://goo.gl/forms/61b48qW4fB>

A regisztráció és az ajánlások leadása 2014. október 27-én zárul le. Az ezt követő héten a leadott adatlapok alapján megtörténik a választói névjegyzék összeállítása, valamint a leadott ajánlások alapján a jelöltek listájának véglegesítése (20 személy).

A jelöltek rövid bemutatkozását részben a Pestszentimrei ÖrömHírLevél választási különszámában, részben pedig a templomban a bejáráthoz közel található talpas falíújságokon tesszük közzé.

A **választásra** a nov.16-i és a nov. 23-i vasárnapokon kerül sor a szentmisék előtt és után, illetve hétköznap irodai időben is le lehet adni a szavazatokat. Szavazni személyesen lehet, mivel a szavazólap leadásakor egy választási biztos a névjegyzékben is regisztrálja a szavazás tényét, és lepecsételi a szavazólapot.

A szavazólapon majd 20 jelölt neve szerepel ABC-sorrendben, amelyek közül maximum 10 név jelölhető meg a nevek előtt lévő rubrika beikszelésével. Természetesen kevesebb név is bejelölhető. A szavazólapot nem kell aláírni! A szavazólapokat az adatlaphoz hasonlóan fogjuk kihelyezni az ingyenes asztalra, a szavazási helyre és az irodába. A képviselőtestület 15 rendes tagja és a 3 póttag a következő módon áll fel: hivatalból tagja a képviselőtestületnek Lak Gábor plébániai kormányzó, mint elnök, a kántor és egy világi hitoktató. A hívek 10 személyt választanak meg, míg a plébános jogosult 5 személyt delegálni.



nagyon megcsappant a kérések száma, jó, ha két-három papírlap kerül a kosárba.

Pedig szándék is akad bőven, és egymásért is imádkozunk, csak valahogy a kicsi kosár marad ki ebből a körforgásból, annak a lehetősége, hogy a közösség tagjait szorosabbra szőjék össze az ima szálai. Hogy olyan embereket kössön össze az imaszándék, akik talán nem is ismerik egymást. Hogy ne csak az ismerősök, barátok terhé hordozzuk, ne csak azokért imádkozunk, akik a mindennapokban a szemünk előtt vannak, hanem azokért is, akikről azt sem tudjuk, kicsodák.

Az Atya tudja, mire van szükségünk. Még mielőtt leírnánk vagy elmondanánk a kérésünket, ő pontosan látja, mi aggaszt, mi gyötör bennünket, és gyakran kérés nélkül is megadja azt, amire szükségünk van. Máskor azonban késni látszik az Úr segítsége, mintha süket és vak lenne nyomasztó gondjainkra. Ilyenkor nagy szükségünk van mások támogatásra, annak tudatára, hogy valaki a szíven viseli sorsunkat, törődik velünk, kézen fog az imájával, és együtt jön velünk az Úr elé.

Ezek a kézfogások azután erős hálóná fonódnak össze, megtartó, biztos támaszt adnak, bármi történjen is velünk. Minél több kéz kapcsolódik össze, annál erősebb és élőbb lesz a közösség. A kicsi kosárra nem az Úrnak van szüksége, hanem a közösségnek, azoknak, akik kérnek éppen úgy, mint azoknak, akik kinyújtják a kezüket. Az imaszándék az egyik olyan eszköz, ami közösséggé láncolja azokat az embereket, akik ugyanabból a kenyérből esznek és kehelyből isznak. (BD)



## Lelkiéletre hangolva II.

Kedves Testvérek! Ebben a hónapban újtárá szeretnénk indítani Lelkiéletre hangolva c. rovatunk második részét, melyben az egyházi évvel foglalkozunk. Mindannyiunk életét meghatározza az idő, mindenki valamilyen munkarendben dolgozik, időbeosztást készít, élete jelentős eseményeinek dátumait feljegyezi. A teremtett világ is időhöz van kötve, mely rendszerbe foglalja az életet. Váltakoznak az évszakok, napszakok. A természet aláveti magát ennek, tudja, mikor kell „nyugovóra térni” és „feléledni”. Minden teremtmény képes az idő érzékelésére, még akkor is, ha nincs percre pontos órájuk, sokszor pontosabbak, mint mi magunk. Az idő múlása néha örömet okoz számunkra, néha pedig bosszúságot és fájdalmat. Van, aki minden perchez ragaszkodik, van, aki szabadon hagyja, hogy a dolgok tetszésükre alakuljanak, úgy, ahogy az Istennek kedves, van, aki spontán alakítja programjait, s van, aki csak hasztalan hagyja futni az időt. Az idő mindent elrendez, sebeket gyógyít, rossz viszonyokat helyrehoz, csillapítja a kedélyeket, s néha kell ahhoz, hogy egy kegyetlen szó a gondolatainkból a nyelvünkre érve szelíddé váljon. Az idő

éljek úgy, ahogy tudok. De nem tette meg, mert még mindig szeret a sok gond ellenére is, amit én okoztam neki. De nem csak neki, hanem a testvéreimnek is, és főleg az édesanyámnak, akinek szintén sok szomorúságot okoztam. Pedig annyiszor kért már ő is, hogy hagyjam már abba ezt, amit csinálók.

A unokahúgommal is sokat beszélgettünk, és ő azt mondta, hogy ha nem fejezem be, akkor el fogom veszíteni őt. Nemcsak őt, hanem a pici lányát, az én kis másod unokahúgomat sem láthatom, aki már négy hónapos.

De azon is nagyon elgondolkodtam, amit egy anyuka mondott, az én legjobb barátomnak az anyukája. Idézem: „Gondolkozom, hogy engedjem-e a barátságokat!” Erre majdnem könny szökött a szemembe. Mert tudom, hogy ennek a barátomnak is rengeteg csalódást okoztam, és kérem, hogy bocsásson meg nekem ezért!

Továbbra is szeretném kérni imáitokat! Nagyon nagy szükségem lenne rá, hogy újra talpra állhassak!

És itt még szeretnék kérni tőletek valamit! Azt, ahogy már Gábor atya is kérte tőletek, de többen erről nem értesültetek, hogy ne adjon senki nekem pénzt, még akkor se, ha kérek vagy könyörgök! Ha valakinél dolgozok valamit és amit adna érte, azt Gábor atyának adjátok, ő tudni fogja, mire van szükségem. Ezt nagyon kérem tőletek!

Újrakezdem a talpra állást, és megpróbálok mindenkinek bizonyítani, bár tudom, nem lesz könnyű, és sok időnek el kell majd telnie. De azon leszek, hogy ez sikerüljön!

Engedjétek meg, hogy megköszönjem itt a gyerekeknek a szeretetét, és a sok jó játékot, amit eddig is játszottak velem. Nagyon szépen köszönöm nekik! Nem emelek ki senkit, mert nem akarok senkit megbántani azzal, ha netán kihagynám.

Drága Jézus! Áldd meg mindazokat, akik még most is küzdenek értem, és szeretnek engem, és add, hogy hallgatva rájuk újra talpra álljak! És add, hogy felállva újra visszatérhessek hozzád! Ámen

Testvéri szeretettel: Hingyi Gábor



### Imaszándékok

A vasárnapi 10-es miséken a felajánlás előtt egy kicsi kosár kerül az oltárra, benne apró papírszeletekkel. Mindig más-más család tagjai viszik, jelképezve a hívek közösségét, akik a papírlapokra írt kéréseket, imaszándékokat terjesztik az Úr elé. A mise végén azután ki-ki vehet egyet a lapok közül, vállalva ezzel, hogy egy hétig minden nap imádkozik a kérés teljesüléséért. Az utóbb időben azonban

Az új testület megalakulására valószínűleg december elején kerül sor.

A képviselőtestület nagyon fontos szerepet tölt be az egyházközösségünk életében. Tanácsadó testületként segíti a lelkipásztor munkáját, valamint fontos közvetítő szerepet is betölt a hívek és a lelkipásztor között. Kérjük a híveket, hogy a testület fontosságának megfelelően aktívan vegyenek részt a választásban! (BP)

### Családos tábor - autóval

Idén sokadik alkalommal voltunk a plébániánk családos táborában, ami – mint szerintem mindig – most is nagyon jó volt. Tartalmas programok, léleképítő beszélgetések kedves és elkötelezett emberekkel, rengeteg helyes gyerek, ahogy ez szokott is lenni. Bízom benne, hogy lesz, aki ezt bővebben is leírja, mert én nem erről szeretnék most beszámolni.

Inkább arról, hogy mire leértünk, elromlott az autónk, elment a töltése. Egy műhelyben látszólag segítettek rajta, de ezt követően összeomlani látszott az elektromos rendszer: villogtak össze-vissza a belső lámpáim, a műszerek szintén elég hektikusan jeleztek, stb...



És ekkor összedugták a fejüket a hozzáértő autós emberek (magam finoman szólva nem értek hozzá...) és kiderítették, hogy valószínűleg a töltésszabályzó (?) nem működik megfelelően, és ha túláramot kapnak az elektromos ketyerék, akkor... Nem részletezem, mert részint én sem nagyon értem, meg főleg azért, mert nem ez a lényeg. Az igazán fontos, hogy azonnal és késlekedés nélkül jött mindenki segíteni, akinek tudomására jutott a probléma. Volt, aki a győri kapcsolatait helyezte mozgásba, voltak, akik a szaktudásukat hozták. És voltak, akik az imákat ajánlották, különösen akkor, mikor kiderült, hogy töltés nélkül fogunk hazaindulni, és megyünk, amíg le nem áll az autó. Tudom, ez kicsit veszélyesen hangzik, illetve csak hangzana, ha egyedül vágtunk volna neki. De így? Elöl egy felvezető autó, utána mi jöttünk, aztán a biztosító kocsi és végül a tartalék. És kicsit távolabb tőlünk, de lélekben velünk az imacsapat. Mi baj történhetett volna?

És tényleg: amikor elfogyott a szuffla az akkuból, akkor volt egy kis vontatás, meg akkucsere a tartalékautóval, és már ment is tovább a konvoj, szerencsére most már hazáig.

Köszönöm a Jóistennek a segítőkész barátokat, a közösséget, ahova tartozhatunk. Sokszor elmondtam, hogy gyenge lábon álló hitemet hányszor segítette tovább az, hogy közösségbe járok, járunk. Most pedig az autónkat gördítette tovább a szeretetük...

...Talán még azt megemlítem, hogy szintén közösségünk egy tagja jóvoltából azóta ismét jó a kocsink.

Bp., 2014. július 16. CSL

## Nyári hittantábor

Nagyon jó emlékekkel, élményekkel gondolok vissza a nyári táborra ☺. A sok nevetés, játék ....

De kezdjük is az elején.

Július 28-án, csütörtökön reggel vágunk neki a portyának, előbb tömegközlekedve és távolsági busszal, majd gyalog folytattuk utunkat. Volt egypár meredek emelkedő, nagy sáros, pocsolás rész. Persze voltunk egy páran, akik nem úsztuk meg, hogy be ne sározódjunk. Egy tisztáron találkoztunk egy másik táboros csapattal, akik nagyon kedvesek voltak. Onnan a táborhelyre mentünk, játszottunk meg jókat nevtünk. A második nap most más volt, mint az eddigi táborokban, mert nem álltunk meg, hanem, még túráztunk egy picit. Számháborúztunk, megnéztünk két barlangot – az egyikben denevérek is voltak. Egy sziklaszirten gyönyörű kilátás keretében zsolozsmáztunk (a portyán minden nap háromszor zsolozsmáztunk). A harmadik nap már szedtük a sátorfánkat, és az állótábor felé vettük az irányt. Az ebédet még egy turistapihenő helyen ettük meg, és onnét már egész hamar megérkeztünk az állótábor helyszínére, a Serédi nyaralóhoz. Gyönyörű hely halastóval, istállóval, kastéllyal, de mi sajnos nem

abban aludtunk, hanem a mellette lévő házban. Aztán egy jót métáztunk, pihentünk, röplabdáztunk.

Másnap Marci és Domi ment le a kicsikért, mert a busz nem tudott feljönni. A kicsikkel egészült ki a tábor, mikor felértek, akkor lett teljes a csapat. Meg persze el ne felejtsem a konyhás néniket, a tábor egyik legfontosabb alakjait ☺. A csoportokba rendeződésnél a négyszögletű kerek erdő lényeit kellett megkeresni térkép, és egy mondat segítségével.



Természetesen minden reggelt reggeli tornával kezdtünk, azok közül is a zenés volt a kedvencem ☺. A sorversenyt is szerettem a sok vicces feladattal, ami jól összekovácsolta a csapatokat. A másik ilyen az akadályverseny volt, ott is csapatépítő feladatok voltak. Persze a tábortüzeket se felejtjük, a sok mutogató éneket, a jó hangulatot, meg a szalonnasütést.... Ha már az esténél tartok, akkor az éjszakai túrát sem hagyhatom ki. Az elején állathangokat kellett kitalálni, papír állatokra „vadászni”, és a felejthetetlen bátorság próba...

Végül eljött az utolsó tábortűz, mely a „best of” tábortűz volt ☺, az eddig énekelt dalok, játékok hangzottak el újra.

Utolsó nap esőben kezdtünk el pakolni, de az utolsó tábori misére már



kisütött a napocska, és maradt is a napcsütés. Aztán jött az utolsó ebéd.

Búcsú a tábortól: senki sem szeretett volna hazamenni. Még maradtunk volna, nagyon-nagyon jól éreztük magunkat, és fájó szívvel indultunk útnak haza.

Nagyon szuperül éreztem magam. Már 6 éve táborozok, és minden táborban van valami, amiért az mondom rá: ez volt a legjobb táborom ☺

Mandák Enikő



## Bocsánatkérés

*Bocsánatkérés a hívektől, Gábor atyától és mindenkitől, aki bízott és reménykedett bennem, és imádkozott értem!*

Sajnos, mint azt többen is tudjátok, vagy talán még nem, hogy többször is volt visszaesésem azóta, mióta hazajöttem a leányvári terápiámról. Azért is szeretnék bocsánatot kérni mindenkitől, aki áldozatokat vállalt, imádkozott értem, vagy remélt, bízott bennem. Tudom, sok mindent tettem tönkre ezekkel a visszaesésekkel. Azt is megértem, ha most emiatt sokan elfordulnak majd tőlem. A legtöbb visszaesésem nem is olyan rég volt, szeptember közepe felé. Emiatt kórházba is kerültem megint, sokak bánatára és

csalódottságára. Hallottam, hogy sajnos voltak, akik láttak az utolsó visszaesésemmel. Szégyenlem is magam miatt. Amikor bekerültem a kórházba, pénteken bejött hozzám Gábor atya, meggyóntatott, és elhozta nekem az Oltáriszentséget. És így szentáldozásban is részesülhettem. Hálas vagyok neki érte. Amikor beszélgettünk képzeljétek, észrevettem, hogy könnybe lábadt a szeme, és két könnycsepp gurult le az arcán. Ekkor értettem meg igazán, mekkora fájdalmat és csalódást is okoztam neki azzal, amit tettem. Pedig neki is nagyon sok mindent köszönhetek, de ezeket nem részletezném egyenként.

A másik héten, kedden, képzeljétek, belátogatott hozzám Márton atya is. Nagyon meglepődtem, éppen a zsolozsmát végeztem az ágyamban, amikor egyszer csak ott állt az ágyam végében. Kimentünk, és vele is sokáig beszélgettünk. Nem írom le részletesen az egészet, csak néhány mondatot. Azt mondta, hogy ne azon rágódjak, és emésszem magam miatt, ami a múltban történt, hanem nézzek előre, álljak talpra! Itt a lehetőség a kórházban, ez az első lépés. Vegyem ezt úgy, hogy egy újabb esélyt kaptam az Úrtól a felálláshoz. Nem könnyű de meg kell küzdenünk érte. Ne add fel! Állj fel, és törekedj a jövőre! Mondanom sem kell, nagyon meghatottak a szavai, és el is gondolkoztatott.

Az apukámnak is sok beszélgetést, tanácsot köszönhetek. De sajnos nem mindig követtem ezeket, és ezért tőle is szeretnék bocsánatot kérni az okozott bosszúságokért, a csalódásokért és a fájdalmakért amiket okoztam neki. Pedig már többször is megmondta, hogy ha így folytatom, akkor elküld otthonról, és